

наскільки воно забезпечує можливості людей, в тому числі молоді, брати участь в суспільному житті.

Висновки. Можливість виражати свою думку та погляди, відстоювати свою точку зору та захищати себе – дає молодій людині впевненість та повагу до себе. Молоді люди можуть внести значний внесок у життя суспільства та громади. Бо найкращим експертом у вирішенні проблем молоді є сама молодь. Молоді люди можуть висувати нестандартні ідеї та пропозиції, про які не подумали дорослі.

Список використаних джерел:

1. Участь молоді в управлінні громадами / авт.-уклад. О.В. Кулініч, Д.С. Барінова, В.В. Нестеренко. – Х. : Харківський відокремлений підрозділ Центру розвитку місцевого самоврядування, 2018. – 48 с.
2. Державна цільова соціальна програма «Молодь України» на 2016-2020 роки. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/category/433>

УДК: 657.432

ФІНАНСОВА САНАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ОЗДОРОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ КРИЗИ

Шило А., 3курс

Науковий керівник: Горбова Н. А., к.пед.н.,доц.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. У процесі становлення ринкових відносин в Україні, питання пов'язані з санацією підприємства мають важливе практичне значення. В умовах, коли майже всі ланки фінансової системи опинилися в кризі, з'явилась необхідність проведення санації підприємств з метою виведення їх з глибокої кризи. В даний час кожен суб'єкт, незалежно від виду основної діяльності і форми власності підприємства повинний реально оцінювати власний фінансовий стан.[7]

Метою статті є розкриття та уточнення сутності санації шляхом визначення основних функцій і характерних ознак, що притаманні їй, та дослідження і формування організаційно-економічного механізму управління санацією підприємства з урахуванням основних напрямів санаційної стратегії та забезпечення його ефективної реалізації в сучасних умовах

Основні матеріали дослідження. Недостатній фінансовий стан підприємства є причиною його неплатоспроможності, погіршення фінансової стійкості, які приводять до незапланованих втрат і не досягнення необхідного фінансового результату чи навіть банкрутства. Виходячи з цього питання дослідження фінансових засад проведення санації та стабілізації діяльності підприємства є важливим для забезпечення його подальшої роботи в ринкових умовах. [1]

Згідно із Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 1992 р., **санація** — це система заходів, що здійснюються під час провадження у справі про банкрутство з метою запобігання визнанню боржника банкрутом та його ліквідації, спрямована на оздоровлення фінансово-господарського становища боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів шляхом кредитування, реструктуризації підприємства, боргів і капіталу та (або) зміну організаційно-правової та виробничої структури боржника . Отже, санація за своєю правовою основою є лише інститутом переведення боргу. [3]

Фінансова санація здійснюється в декілька етапів, які впроваджуються у певній послідовності. Цілісною системою проведення фінансового оздоровлення окремого підприємства є так звана класична модель санації, яка широко використовується як основа для розробки механізму фінансової санації конкретних суб'єктів господарювання в країнах із розвинутою ринковою економікою.[4]

Перший етап починається з виявлення й аналізу причин і факторів фінансової кризи.

Наступним етапом санації є проведення причинно-наслідкового аналізу фінансової кризи. На підставі даних носіїв інформації (первісні бухгалтерські документи, рішення зборів акціонерів, фінансові плани тощо) визначаються зовнішні та внутрішні фактори кризи, а також фінансовий стан підприємства, глибину кризи.

Досконало досліджується фінансовий стан на основі розрахунку низки коефіцієнтів. Основними з них є показники ліквідності, платоспроможності, фінансового левериджу, рентабельності тощо. Коли отримано всі дані стосовно фінансового стану підприємства, роблять висновок про доцільність або недоцільність проведення санації. Якщо виробничий потенціал підприємства вкрай зруйновано, то приймається рішення про ліквідацію даного суб'єкта господарювання. Ліквідація може бути проведена як у примусовому порядку, так і на добровільній основі (злиття, продаж об'єкта).[6]

Окремим аналітичним блоком є формування стратегічних цілей і тактики проведення санації. При визначенні цілей санації слід враховувати, що кожне підприємство має обмежені ресурси, обмежені можливості збуту продукції та має здійснювати свою діяльність у рамках правового поля держави, в якій воно розташоване. Головною стратегічною метою санації є відновлення ефективної роботи підприємства в довгостроковому періоді.[5]

Відповідно до вибраної стратегії розробляється програма санації, яка являє собою послідовний перелік основних етапів та заходів, що необхідно здійснювати в ході фінансового оздоровлення підприємства.

Наступним елементом є проект або план санації, який розробляється на базі санаційної програми. Він має містити заходи щодо відновлення платоспроможності боржника, умови участі інвесторів, за їх наявності, у повному або частковому задоволенні вимог кредиторів, зокрема шляхом переведення боргу (частини боргу) на інвестора, строк і черговість виплати боржником або інвестором боргу кредиторам та умови відповідальності інвестора за невиконання взятих згідно з планом санації зобов'язань.[9]

План санації затверджується арбітражним судом, контролюється поквартально комітетом кредиторів і може бути скорегований при схваленні комітетом кредиторів. Він (план) має враховувати інтереси й пріоритети кредиторів, податкових органів, позикодавців, акціонерів і власників інших цінних паперів, постачальників тощо.[3]

Розгляд механізму санації, як одного механізму для розуміння досить складний, оскільки це багатогранний процес.

Перший етап — механізм кількісної оцінки стану підприємства. Метою механізму є одержання однозначної кількісної оцінки стану підприємства. Необхідно зазначити, що оцінку стану підприємства доцільно проводити як на основі інтегральних, так і на основі локальних показників.

Другий етап — механізм прогнозування тенденцій розвитку кризових явищ на підприємстві. Основним завданням цього комплексу є визначення тенденцій розвитку кризових явищ на основі прогнозу загального та локальних показників.

Третій етап — механізм розробки комплексу управлінських рішень щодо ліквідації розвитку кризи. Даний механізм передбачає синтезування всіх можливих варіантів дій в залежності від фази кризи, в якій знаходиться підприємство.

Четвертий етап — координація і контроль. Саме для того, щоб оцінити наскільки доцільним було проведення санації та наскільки правильно відбувається цей процес, необхідний останній механізм реалізації антикризових заходів. При санаційному процесі досить важливим є ідентифікація всіх можливих відхилень, оскільки ще існує можливість внесення певних корективів для забезпечення повного оздоровлення підприємства. [6]

Висновки. Незважаючи на численну кількість схвальних відгуків та переконаність вітчизняних економістів у доцільності проведення санації, частка ліквідованих підприємств досить значна. Це можна пояснити відсутністю кваліфікованих кадрів і незацікавленістю відновлення роботи життєздатних підприємств, відсутністю ефективних схем відновлення платоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Боярська З. І. Міжнародне комерційне право: навч. посібник / З. І. Боярська. — К. : КНЕУ, 2001. — 143 с.
2. Бланк И. А. Финансовый менеджмент : учебный курс / И. А. Бланк. — 2-е изд., перераб. и доп. — К. : Эльга, Ника-Центр, 2004. — 656 с.
3. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» № 2343- XII, від 14.05.1992.
4. Коваленко Д. І. Санація як форма реструктуризації процесів на промислових підприємствах України / Коваленко Д. І. // Актуальні проблеми економіки – 2008. — №12 (90) — 92–98 с.
5. Фінанси підприємств: підручник / А. М. Поддєрьогін, М. Д. Білик, Л. Д. Буряк та ін.; Кер. кол. авт. і наук. ред. проф. А. М. Поддєрьогін. — 5-те вид., перероб. та доп. — К. : КНЕУ, 2005. — 546 с.
6. Карпунь І. Н. Санація в системі антикризового управління підприємством. www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vlca/Ekon/2009_30/49.pdf.

УДК: 336.005

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ

Щербаков К.С., 3 курс

Науковий керівник: Горбова Н.А., к.пед.н., доц.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. 17 червня 2018 року – дата, з якої набрав чинності новий Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 06 лютого 2018 року №2275-VIII. Цей нормативно-правовий акт покликаний стати базовим у регулюванні правового статусу майже 600 тисяч господарських організацій, утворених у формі товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю.

Метою даної статті є розкриття особливостей функціонування товариств з обмеженою відповідальністю в Україні.

Основні матеріали дослідження. Безперечно, прийняття комплексного Закону про ТОВ є важливим кроком у реформуванні корпоративного законодавства України. Так, Законом про ТОВ змінюються підходи у правовому регулюванні статусу товариства та його учасників, реформується система корпоративного управління ТОВ, запроваджуються нові правові інструменти, спрощуються та деталізуються процедури державної реєстрації змін, пов'язаних з відчуженням часток та зміною складу учасників. Спробуємо проаналізувати основні нововведення цього Закону, з якими може зіткнутися корпоративний сектор.

Новацією діючого законодавства є втрата контролю над складом і кількістю учасників. Традиційно однією з ознак ТОВ була певна закритість товариства, обмеженість змін у складі його учасників. Згідно нового Закону про ТОВ відчуження учасником своєї частки відтепер може відбуватися взагалі без участі товариства шляхом державної реєстрації змін до відомостей про розміри часток у статутному капіталі чи склад учасників ТОВ.

Такими змінами законодавство полегшує входження у коло учасників ТОВ «непсиханих гостей», яких ще називають рейдерами. Рейдеру достатньо отримати частку у статутному капіталі, наприклад, номінальною вартістю 1 гривня після чого він на підставі відповідних норм Закону про ТОВ зможе:

- отримувати інформацію про господарську діяльність товариства
- отримати доступ до документів товариства;
- блокувати внесення змін до статуту або прийняття рішень, для яких вимагається одностайність.